

Р. ДИМИТОВЕКА Д-р
Г. ТЪРНОВО

Търноба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО • ВТОРНИК • 6 АВГУСТ 1968 г. | ГОДИНА XXV • БРОЙ 94 (2441) | ЦЕНА 2 ст.

Преклонение пред героизма

Всенародни тържества на в. Бузлуджа ★ Митинг на българо-съветската дружба на в. Столетов ★ Слово на армейския генерал Иван Михайлов

В събота и неделя под легендарния връх Бузлуджа дойдоха хиляди. Млади и стари от Великотърновски, Габровски, Старозагорски, Сливенски и други окръзи пристигаха на това свято място, за да участвуват в традиционния събор, организиран в чест на три големи събития в нашата история — 100-годишнината от подвига на четата на Хаджи Димитър и Стефан Каралджа, 77 години от Учредителния конгрес на Партията и 24 години от героичното сражение на Габровско-Севлиевишкия партизански отряд, в което паднаха трима доблестни народни герои.

Тържествата започнаха още в събота след обед на в. Столетов. В подножието на върха се състоя митинг на българо-съветската дружба, в който участваха младежи и девойки от великата съветска страна, делегати на Деветия световен фестивал на младежта и студентите. И в кратките приветствени слова, и в нестихващите възгласи личеше стремежът на два братски народа да живеят в мир и вечна дружба.

Вечерта на Бузлуджа дойде с вятър и дъжд. Но нито вятърът, нито дъждът спряха многолюдното множество. Тържествена проверка. Звучат свирни имена, траурна музика. „На колел!“... Всички се прекланят пред чютония подвиг, застават в мълчание пред величното мв. „Заря!“... Орфейни залпове огласяят върха, ракети раздират дъждовното небе.

В неделя сутринта слънцето огря тъмозелените гори, поляната, многото знамена и плакати. На трибуната излизат партийни и държавни ръководители от Габровски, Старозагорски, Великотърновски и Сливен-

ски окръг начело с члена на Политбюро на Централния комитет на Българската комунистическа партия и заместник-председател на Министерския съвет армейския генерал Иван Михайлов. Сред тях са и членът на ЦК и първи секретар на Окръжния комитет на партията във Велико Търново Йордан Костов, председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров и председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тодор Попов.

Започна тържественият митинг. Слово произнесе армейският генерал Иван Михайлов. Той говори за героичните подвизи на хайдутите, за борбите, които е водил българският народ за национално освобождение, за големите революционни традиции на нашия народ. Отбелязано бе, че тези революционни традиции продължи и развил Българската комунистическа партия която чрез умело ръководство доведе до победата на Деветосептемврийското въстание, повеле България към светлите върхове на комунизма. Другарят Иван Михайлов подчерта огромното значение на дружбата ни със Съветския съюз. Той се спря подробно на сегашната международна обстановка и необходимостта да се укрепва единството на комунистическото движение и всички революционни сили.

Приета бе телеграма до Централния комитет на Българската комунистическа партия.

След митинга официалните лица разгледаха паметниците на това свято място, а на поляната се извиha кръшна български хора.

Част от присъстващите на многолюдния събор на Бузлуджа.

Снимка: Иван КОЛЕВ

НОВИТЕ ИЗДЕЛИЯ ДА СЕ УСВОЯВАТ В СРОК

Усвояването на новите и усъвършенстването на произвежданите изделия в машиностроителните заводи се явява като основен фактор как за развитието на предприятията, така и за превъзможаването на цялото народно стопанство с най-нова и производствена техника. Затова Централният комитет на Партията обръща особено внимание на по-нататъшното усъвършенстване на науката, на научно-исследователската и проектно-конструкторската дейност, внедряването на научните резултати в практиката и по-конкретно — на бързото усвояване и внедряване в производството на новите изделия. С успешното решаване на тази задача, с усвояването и произвеждането на изделия с високи технически-икономически показатели ще стане възможно не само разрастването на нашите заводи, но и по-бързото решаване въпросите на тяхната специализация и издигане техническото равнище на производството.

Съгласно плановете по усвояването на новите изделия машиностроителните заводи в окръга през тази година трябва да работят по 137 задачи с 372 етапа, като изработят прототипите на 57 нови изделия и техни модификации и произведат пробните серии на 59 изделия. Въпреки че в сравнение с миналата година планът е увеличен с 25 на сто, то изпълнението за първото полугодие е 101,13 на сто, което представлява 47,31 на сто от годишния план. Изпълниха и преизпълниха плановете за усвояването Базата за техническо развитие за горивни уредби в Горна Оряховица, БТР „Стройпътмаш“

— Дебелец, ЕТЗ „Янтра“ — Горна Оряховица, ДМЗ в Павликени, ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица.

Въпреки положителните резултати по усвояването на новите изделия, нужно е партийните и стопанските ръководства да имат предвид следното. През първото полугодие са изработени прототипите само на 18 изделия, което е 72 на сто от плана за полугодие то и 31,6 на сто от годишния план. Освен Заводът за радио приемници и Заводът за автоматични везни, които изостават в това отношение, всички останали са изпълнили плановете си за полугодие то. Но като имаме предвид, че тези два завода произведоха 9 от всички 18 прототипа за отразяла, до края на годината предстои голяма работа на всички заводи и БТР, за да се изработят планираните прототипи. Това особено се отнася за БТР за горивни уредби, ДМЗ „Първи май“, БТР „Стройпътмаш“, Завода за радиоприемници. Завода за автоматични везни.

Още по-неблагоприятно е положението с произвеждането на нулевите серии на новите изделия.

За първото полугодие са изготвени нулевите серии само на 13 изделия, което съставлява едва 22 на сто от годишния план, въпреки че планът за полугодие то е изпълнен 118 на сто. Това идва да покаже, че и тази година планът по усвояването на новите изделия, и особено за най-тежките и трудоемки етапи, е разпределен неравномерно през годината. По този начин се създават предпоставки за неизпълнение на зада-

чите или отлагане за по-късни периоди. Такова е положението в Завода за радио приемници, Завода за автоматични везни, ЗГТ „Металургия“, ЕТЗ „Янтра“, ДМЗ в Павликени. Особено тревожи фактът, че в заводите все още не са налице всички предпоставки, които да гарантират изпълнението на плановете по усвояването. Става въпрос най-вече за недостатъчните мощности в прототипните цехове и участъци на БТР и заводите, за големите трудности и недостатъци по конструирането и изработването на технологичната и инструменталната екипировка.

В изпълнение решенията на пленума на Окръжния комитет на БКП по развитието на машиностроенето и препоръките на бюро на комитета, партийните комитети и организации проявяват по-голям стремеж да контролират и подпомагат работата на заводите по усвояването на новите изделия. Би трябвало обаче въпросите да се разглеждат по-конкретно, след по-голямо проучване на всички страни по усвояването и при по-близкото участие на съответните ДСО. Освен това трябва да се обръща по-голямо внимание на работата на непосредствените изпълнители на плановете и задачите по техническия прогрес — конструкторските, технологическите и инструменталните отделения, на хората в тях — инженери, техници и работници, на организацията на техния труд.

В чест на 25-годишнината на Девети септември на упорита работа за усвояване на всички нови изделия в предвидените срокове!

ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА

СИЛАТА Е В ЕДИНСТВОТО НИ

Уводна статия на вестник „Правда“

МОСКВА, 5 август (ТАСС) — предаваме пълния текст на уводната статия на днешния брой на вестник „Правда“.

Дружбата и единството между братските народи отговарят на интересите на всяка социалистическа страна и цялата социалистическа общност. Тази идея е залегнала дълбоко в умовете и сърцата на строителите на новия свят. Изразявайки техните горещи стремежи, комунистическите и работническите партии от братските страни смятат за свой най-важен интернационален дълг да укрепват постоянно сплотеността и могъществото на силите на социализма и да прилагат непрекъснато на практика безсмъртното марксистко-ленинско учение. Нова изява на тази грижа е състояло се на 3 август в Братислава съвещание на председателите на комунистическите и работническите партии от България, Германската демократична република, Полша, Съветския съюз, Унгария и Чехословакия.

С много голям интерес бе посрещнат в цял свят приетият единодушно на съвещанието документ — Декларацията на комунистическите и работническите партии от социалистическите страни. Резултатите от съвещанието се възприемат като нова важна стъпка по пътя към укрепването на единството и сплотеността между социалистическите страни, като значителен принос към борбата за заздравяване позициите на социализма, за мир и сигурност на чародите, против подмолната дейност и агресивната политика на империализма.

(Статията препечатваме със съкращения)

Съвещанието на представителите на шестте братски партии изрази волята на най-широките народни маси от социалистическите страни за по-нататъшно сътрудничество в името на общото дело. В декларацията на участниците в срещата са набелязани пътища, насочени към постигане на тази цел. Становищата, изложени в документа, изразяват коренните стремежи на трудещите се от социалистическите страни, отговарят на задачите, които стоят пред международното комунистическо и работническо движение.

Братовете на социализма се опитваха и се опитват да посвят раздори между братските страни и да подкопаят по този начин несекрушната мощ на социалистическата общност. Тези интриги бяха активизирани особено напоследък. Буржоазият печат гъмжи от най-зловонни и злоради „прогнози“, които показват към какво се стремят нашите врагове: „... империята биха искали откровено то обсъждане на важни въпроси на социалистическото строителство и отношенията между братските страни да доведе до отслабване на единството и дори до вражди между социалистическите държави“. Тези сметки бяха бити. Резултатите от съвещанието в Братислава нанасят съкрушителен удар върху коварните плановете на империалистите.

Както се знае, съвещанието на братските партии дойде след двустранната среща между Политбюро на ЦК на КПСС и Политбюро на ЦК на ЧКП в Чер-

но само за малко повече от месец са експедирани близо 7517 тона. От тях над 300 т се падат на кооператорите от село Ореш — един от първите в окръга, започнали боритба на ранни домати.

Н. Александров

ДЕЛЪТ НА РАБОТНИЦИТЕ

ОТ ПРОМКОМБИНАТА В ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

Колективът на градския промишлен комбинат в Полски Тръмбеш полага усилия, за да изпълни даденото обещание — да изработи 100 000 лева надпланова продукция за компенсиране на загубите от сушата.

Във всекидневната трудова надпревара за изпълнение на обещанията на едно от челните места са работниците и специалистите от жакардовия цех, печатницата, каучуковия отдел и др. В първите редни на съединяването в чест на 25-годишнината на Свободата са и колективите, които извършват услуги на населението.

М. Цонев

Дневни * ВЕСТИ

ГОСТ на Велико Търново снощи беше съветският писател Лев Ошанин. Той пребивава в нашата страна по покана на редакцията на списание „Българо-съветска дружба“.

СЪВЩАНИЕ за обсъждане на нови показатели за вървене на социалистическото строителство се състоя в машиностроителния завод „Червена звезда“ на гара Дебелец.

ВЯРАТА НА ПЪРВИТЕ

ЧЕСТВУВАНЕ 20 ГОДИНИ ОТ ОБРАЗУВАНЕТО НА ТКЗС В СЕЛО ЧАПАЕВО.

Неделният ден бе научен ден, студентски празник. В центъра на селото, в кокетното парче, са поставени лентите на учредителите на кооперативното стопанство.

На 3 август 1948 година 32 семейства в селото положиха основите на кооперативното стопанство. Трудно бе тогава. 900 декара земя, 9 крави, 3 вола, 195 овце — това бе цялото богатство на първите. Но нищо не можеше да помрачи тяхната надежда, вярата им в утрешния ден. И те победиха. Затова тази вечер жителите на Чапаево изразяваха своята признателност към първия председател на кооперативното стопанство — Михаил Стойков Куюмджиев, към всички пионери на кооперативния строй.

Скъпи гости на чапавчанни бяха първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, д-р Пеню Ненов, първи заместник-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, Марин Маринов — заместник-председател на Окръжния кооперативен съюз и други.

В доклада си Васил Друмев, заместник-председател на ТКЗС „Мичурин“, говори за трудните дни и безспирни нощи на първите, за успехите, постигнати особено след обединяването на кооперативното стопанство. Сега вече тревожните дни и години са останали само в спомените. В обирните блокове на Стражица, Чапаево, Благоево и Владислав работят 64 трактора, 11 зърнокомбайна. През миналата година кооператорите от общината получиха валова продукция за 1 556 288 лева. Това е сега богатството на голямото, заедно семейство.

„Първите думи тази вечер — започна приветствието си другарят Йордан Костов, трябва да отправим към славните пионери на кооперативния строй в Чапаево. В онези години, когато на село се извършваше революционен похват, те не се поколебаха. Затова и нашата благодарност сега трябва да бъде отправена към тях.“

Спирайки се на големите промени, настъпили наред в страната, другарят Костов изтъкна, че днес България, която преди 20 години бе слаборазвита страна, се нарежда сред редица индустриални държави, които в продължение на десетки години са развивали промишленост.

Тези наши успехи — продължи първият секретар на Окръжния комитет на БКП, са немислими без помощта, която ни оказва Съветският съюз. Затова и няма друг път за развитието на страната ни, освен тясното сближение с икономиката на другите социалистически страни и особено със Съветския съюз.

Думите на другаря Костов, че няма по-верен модел на социализма от този, който посочи Великата октомврийска революция, бяха изпратени от присъстващите с всеобщо одобрение.

Приветствава кооператорите и другарят Марин Маринов.

Събралието прие телеграма до Централния комитет на БКП.

Беше изнесена кратка литературно-музикална програма.

(Следва на стр. 4)

Н. ЦОНЧЕВ

ПОДРАНИЛИТЕ ГРОЗДОБЕРАЧИ

Кое не хармонира с успехите?

ХУБАВОТО В ДИП „ВАСИЛ КОЛАРОВ“ ★ ПРИЛИВИТЕ И ОТЛИВИТЕ В ДЕЙНОСТТА НА ПАРТИЙНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ ★ ЗАНЕМАРЕНА ФОРМА ЗА ПОЛИТИЧЕСКА РАБОТА СРЕД ХОРАТА

ПОДГОТОВКА ЗА НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА

Още с привършване на учебната 1967/1968 година учителският съвет при Основното народно училище в Горско Ново село изработи конкретен план и прие мероприятията за подготовката на новата учебна година.

Всички подложени на задължително учение деца са издирени чрез обхождане на домовете и щателна проверка на регистрите в селата. Още с привършване на учебната година бяха изготвени списъци на учениците от първи до осми клас. Всички ученици са снабдени с учебници, учебни помагала и пособия.

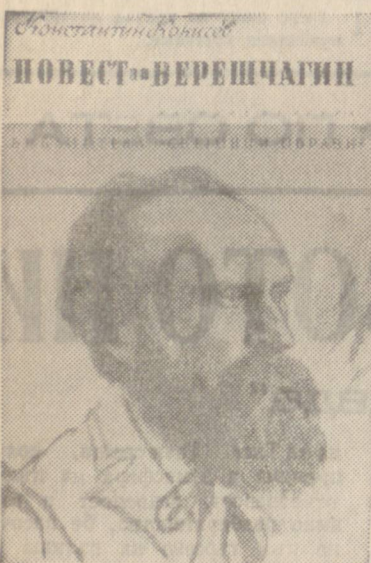
Пол ръководството на дежурните учители е в активното участие на помощния персонал с извършване ремонт на училищната сграда. Гляното училище е варосано от помощния персонал. Започна измиването на подовите, вратите и почистването на прозорците. Добре се справят с работата Стефана Ив. Кръстова, Васил Иванов и други.

Строителната група при стопанството със зенювот Никола Н. Саламанов усилено ремонтира здравния дом, който от една година служи за общежитие при училището. Със завършване на преустройството му жилищната площ ще се увеличи с четири става. Общежитието ще може да събере близо 50 ученици от съседните села, като им осигури всички необходими битови условия.

Училището и общежитието ще бъдат в пълна готовност до 20 август. Новата учебна година учителите в Горско Ново село ще посрещнат напълно подготвени.

Георги КРУМОВ

ПОВЕСТ ЗА ХУДОЖНИКА-ВОЙНИК

Името на Василий Василиевич Верещачин е тясно свързано с нашата свобода! С освобождаването ни от петстотингодишното османско иго! С героизма и подвига на руския войник. В изкуството на Верещачин ясно са отразени едни от най-патетичните моменти от нашата история и затова то ще остане навеки свързано с България.

Верещачин остави дълбоки следи във формирането на руската реалистична живопис и неговата четка обезсмърти руския воин не чрез блестящата парадност на фалшивия героизъм, а като го показа на света в момента на неговата жертва в името на родината.

В „Повест за Верещачин“ съветският беларуски Константин Комичев си е поставил тежката и отговорна задача да възкреси пред съвременния читател образа на Верещачин — човека и творца. Да покаже за негови те страданията по света, за формирането му като художник-живописец. За всеки, който познава лъчистишната в живота и делото на Верещачин, книгата на Комичев е един безспорен литературен успех. Един безспорен принос към изясняването на тази сложна и противоречива творческа личност, която посвети своя живот на борбата против безмислената смърт и която са ма изгоря в пламъците на войната.

Наоколо е много оживено. Шумът от профучаващите тежкотоварни коли и други превозни средства се слива с мощния рев на локомотивите.

А тук екаш че си в един оазис, в място, отдалечено на стотици метри от този оживен участък. Примамват не само добре поддържаните малки алеи. Многобройните красиви цветя отморзват очите, създават една приятна, спокойна атмосфера.

Такова е първото чувство от влизането в двора на свитловното предприятие „Васил Коларов“ — Велико Търново. Личи грижовната ръка на добрите стопани.

В центъра на двора, на специално поставено табло, са изложени на първенците от предприятието, групови снимки на бригадите-първенци в съревнованието. Човек се застоява под дългият тук. Приласкават го лицата на тези трудолюбиви жени, през ръцете на които са минали толкова много нитки.

Отстраня в погледа се набавят печатни плакати, други на гледни материали.

Предприятието е старо, машините износени. И все пак планът за шестмесечното по-всички показатели, с изключение само на качеството, е изпълнен. И това е постигнато, въпреки че досега се е работило с много повече второкачествени пашкули от нормалното. А като се има предвид, че 90 на сто от трудовия процес се извършва на ръка, разбираш колко усилия са вложили тези обикновени жени, за да не опетят името на предприятието. А трудностите наистина са много големи. Те са свързани и с все още продължаващото текучество, с навлзването на млади, неопитни работници.

Отгук произтичат и големите, трудни задачи, които стоят пред партийната организация. Успяла ли е тя да сплотил колектива, да вдъхне вяра в неговите сили? Партийният секретар Стефан Танев ми показва папка след папка. Има за какво да се разкаже — за съревнованието, за курсовете за квалификация, за грижата за младите работници. Наистина хубавото не е малко. Но мене ми се струва, че в дейността на партийната организация от началото на годината досега е имало моменти на приливи и отливи. Кое ме навежда на тази мисъл.

През първото тримесечие са положени не малко грижи за разгаряне на съревнованието. На време е отчетено то, определени са бригадите-първенци, наградени са първенците. За положителната дейност в това отношение подсказват и над 60-те работнически предложения, 37 от които са внедрени.

А през второто тримесечие за пазил ли се е този темп? Вече е август, а съревнованието за този период още не е отчетено. Работнически предложения не са постъпвали. Не подсказват ли само тези факти за позанема рената партийна работа в предприятното.

— Нямахме ли известно време. Бях в отпуск. Но докога върху плещите на партийния секретар ще се струпва всичко. Няма ли го — позамира животът на партийната организация. А наля има и други членове на партийното бюро. Къде са били те през това време.

Преди години в предприятието се състоя среща за обмяна на опит по нагледната агитация. Отшумя всичко и се позабравиха някои неща, но картината се е променила.

С голям интерес се посрещаша заводският вестник „Копринарка“, който излизаше редовно. Понякога работниците дълго се трупяха и пред очаквания „Стършел“. Но всичко това е останало само като един хубав спомен. И нищо друго.

Другарката Елена Павлова — художник и библиотекар в предприятното, ми показва красиво

оформените от нея стенни вестници. В тях се разказва за работничките първенци в предприятието, бичуват се някои недъзи. Но те са от миналото. На Осми март тази година е излязъл един брой от „Копринарка“ — толкова, колкото да се говори пред гостите, че вестникът се издава и с това свършва всичко. Да не говорим за „Стършел“.

— Няма материали — казва за оправдане Елена Павлова.

Но каква е нейната вина. Тя може да обработва материалите, да оформя стенния вестник. Остатъците — то е пряко задължение на партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство.

Преди всичко на партийното. То за факт не е никак добър атестат за неговата работа. Несъмнено е, че е забравена една изпитана, много хубава форма за политическа работа сред хората. И тук, струва ми се, беди та идва от това, че пак всичко трябва да върши партийният секретар. Но нали той има да изпълнява преки служебни задължения, редица други неща.

Не е ли вече дошло времето по-осезателно да се почувствуват помощта и на останалите членове на бюро. Тогава и в дейността на партийната организация няма да има периоди на полем и на връщане назад, ще хармонира напълно на успехите, които ще постигне колективът на предприятието.

П. КАЙШАНОВ

Заслужена радост

Има с какво да се гордеят работниците от ДИП „Победа“ във Велико Търново. От няколко години те не са посрамявали името на своето предприятие. И за това полугодие успехите будят радост.

На общото събрание на колектива беше докладвано, че планът за общата продукция е изпълнен 104 на сто.

През този период цялото внимание е насочено към усъвършенстване на ново производство, което представлява 63 на сто от продукцията. И въпреки трудностите, породени от това, колективът успешно изпълнил обещанието, което даде в началото на годината за производство на повече и по-качествена продукция.

М. Маркова

УНГАРСКА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

ОСЕМНАДЕСЕТГОДИШНИЯТ ГРАД

Да, това е така: Дунауйварош е само на 18 години. Разбира се, това е кратък срок за съществуването на един град, та нали съществуват многовековни градове. Но винаги първите години са най-важни. Полякога те са по-важни, отколкото следващите. Защото тогава се поставят основите на първите сгради, очертават се първите улици, булеварди — изобщо полагат се основите на града. Какви ще бъдат следващите десетилетия, а значителна степен зависи от първите години.

Дунауйварош е построен на мястото на паревични поля. Порано тук не е имало нищо освен неговият селце Дунапетел. То беше достатъчно да се засели тук част от строителите. Сега Дунапетел е квартал на новия град.

Има в града едно място, което е любимо на всички. По която и улица да отиваш към река Дунав, навсякъде има висок бряг. Долу е Дунав, широк и красив. В пристанището има рибарски и моторни лодки, весела, пъстра, шумна картина. Виждал се шлеповете, паракорди те на голямото пристанище.

В пристанището идва нашата най-далечна гостенка — крижовската руда. Собствено казано, неправилно е да я наричаме гостенка, защото от време то, когато започна да работи металургичният комбинат, тя е наш постоянен жител.

Металургичният комбинат е жива монумент на унгаро-съветската дружба. Той е построен по проекти на съветски инженери. Прокатните цехове са оборудвани с машини от Съветския съюз и имат дължина половин километър. Комбинатът произ-

вежда не само чугун, стомана, но и прокатен лист, тръби и различни стоманени изделия.

В града има и други предприятия: целулозен завод, който произвежда суровини за 22 000 тона хартия, шивашки предприятия, камгарно-предачна фабрика. Голямо значение за строителството има заводът за едропанелни жилища.

В града са построени много квартири — две стаи и кухня с всички удобства. Те са топифицирани, газифицирани и водоснабдени.

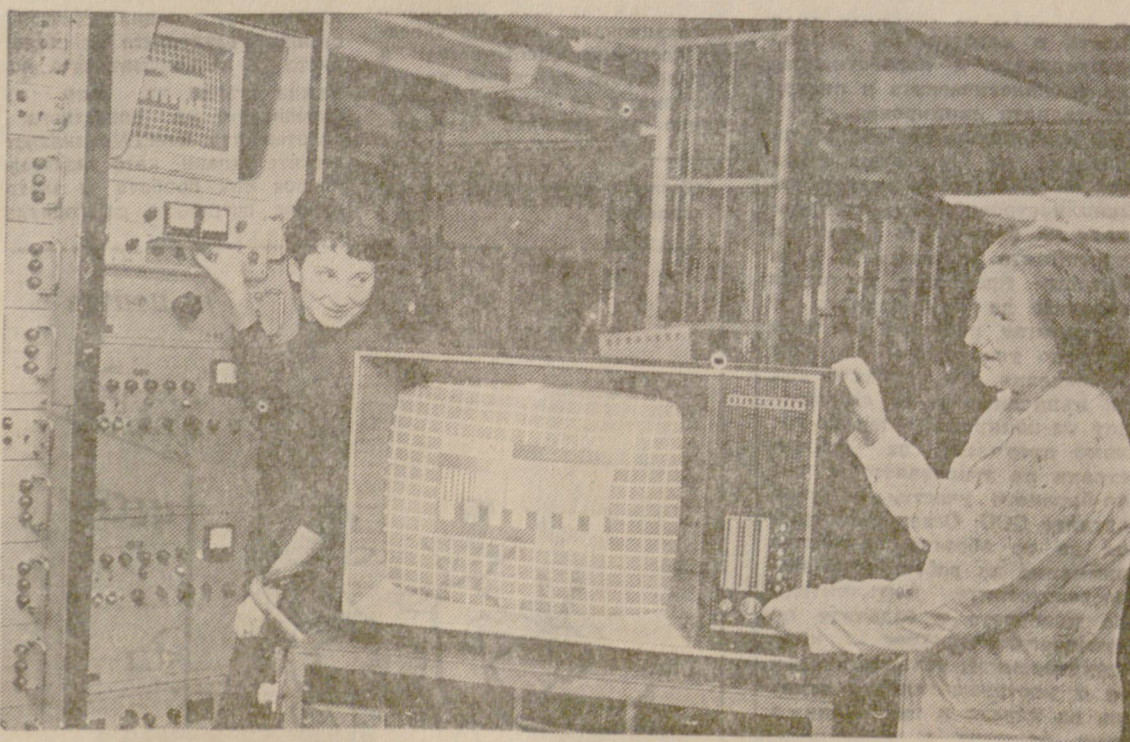
Жителите ползват всички културни блага на големия промишлен град. Тук има десет детски градини, осем начални училища, три средни училища, висш техникум, музикално училище, балетно училище, библиотек, в която има сто хиляди тома. Има два кинотеатра, Дом на културата.

Няколко за медицинските заведения. В града има седем ясли, родилен дом, поликлиника, участъкови и заводски амбулатории. Построена е нова болница с 500 легла.

Трябва да се спомене и музеят. Дунауйварош, както казаха и по-горе, е построен на мястото на паревични ниви. Но някога, много отдавна, тук е имало древноримско селище, една от военните бази на римските легионери. В музея са изложени предмети от онези времена.

За 18 години се измени и архитектурата. Появиха се нови улици, светли къщи, красиви квартири. Дунауйварош има 50 000 жители. И градът продължава да расте. Той има голямо бъдеще.

Бела БАНЯС

Цетната телевизия вече вълнува сериозно колектива на телевизионния завод в Сегешфехервар.

На снимката: образец на цветен телевизор — експонат на изложбата за нови изделия.

СПОЛУКАТА НА КИНОРАБОТНИЦИТЕ

Достойна отплата за четвъртвековния юбилей на свободата ★ Кинопрожекции по лагери и бригади ★ Други разнообразни прояви

За славния четвъртвековен юбилей на социалистическата революция в България ръководството на окръжното предприятие „Кинификация“ се подготвя, както подобава. Киноработниците правят всичко възможно по силите си, за да бъде техният принос колкото се може по-голям и по-ползотворен. Те са в усиlena подготовка за предстоящата преглед за най-добро кино в страната. Отсега се вземат енергични мерки за появата по екраните на окръга на най-добрите български и съветски филми, посветени на Великата октомврийска социалистическа революция.

В наназа от хубави културни прояви, дело на киноработниците от окръга, ще бъде една специална кинопанорама, един хубав кинопоказ във връзка с годишнината от създаването на Българската народна армия. Целта на тези мероприятия е една единствена — филмите да съдействуват за повдигане равнището на войнското и патриотичното възпитание в трудеците се и в подрастващото поколение. Тези високопатриотични филми ще бъдат прожектирани във всички градове на окръга, както и в по-големите села. Някои от тях ще стигнат и до най-отдалечените села, за да покажат и там мощта и високия дух на бойците от армията на социалистическия лагер.

Ако ви се удале случая да посетите някои от студентските, средношколските лагери или бригади, ще останете приятно изненадани — чести гости на почивните младежи и девойки в лагерите, на бригадите по строителните обекти, в кооперативни стопанства, във фабрики и заводи са редица киноработници от окръга. Защото ОП „Кинификация“, съвместно с Окръжния комитет на Димитровския комсомол, организира редовна прожекция на подходящи филми, които с интерес се гледат от лагерниците и бригадирите.

Други хубави прояви, които с успех осъществява ОП „Кинификация“, бяха прожектиранията серии от филми, които носеха имената „Празник на българските песни и танци“ и „Фестивален глобус“. В тези високопатриотични филмови изяви активно участваха над 21 000 зрители от целия окръг. Те бяха организирани в Елена, Долна Орхановица, Златарица, Драганово и в много още населени места. Масово бяха посете

УСПЕХИ НА ВЛОГОНАБИРАНЕТО

В ДСК — Свищов досега от детски, работнически и жилищни спестовни влогове са набрали 1642 хил. лева, което представлява 73 на сто от годишния план.

Ворбата на колектива сега е насочена към увеличаване броя на градските и селските вложители. През изтеклото полугодие 98 на сто от постоянните работници в Свищов са обхванати във влогонабирането. За селата този процент е 99 на сто.

Най-голям прираст на влоговете има в селата Козлево, Овча могила, Алеково, в ДЗС „Сувата“, Обединената градска болница и др.

Дафинка Любенова

ни и специалните вечери, седмични и други подобни прояви, организирани по различни случаи.

На голям успех се радват прожекциите на късометражни филми, които повишават общата култура на зрителите. Само за първото полугодие на тази година са изнесени 915 самостоятелни програми с късометражни филми в окръга, които са били гледани от над 124 000 зрители. Но не спира до тук хубавото: през същия период от време в окръга са били

ли организирани 175 тематични кинопрожекции, в които са участвували над 35 000 зрители. Освен това, по различни поводи, са били осъществени други 78 филмови мероприятия, които са били гледани от над 63 000 зрителители.

Ентусиазмът, който е обхващал киноработниците в окръга, е сигурна гаранция, че те ще срещнат славната 25-годишнина на свободата с още по-значими успехи.

Н. КОТЕВ

Фестивално интервю

АВТОР НА САМОБИТНО НАЦИОНАЛНО ИЗКУСТВО

В програмата на Деветия световен фестивал на младежта и студентите наред с различните политически прояви голям дял имаха и културните инициативи.

Представителят на редакцията Ангел Великов се срещна и разговаря с младия художник Михаил БЕНЧЕВ, който е автор на единствената самостоятелна изложба на фестивала. Той представя близо 50 експоната, рожа на неговата любов към българското изкуство, особено към кукуерските маски.

ВЪПРОС: Другарю Бенчев, вашата изложба предизвиква голям интерес. Как мислите, на какво се дължи това?

ОТГОВОР: Най-напред трябва да отбележа, че интересът към изложбата не ме учудва, защото сега, в средата на XX век стана ясно, че не може да се създава изкуство без традиции и всички започнаха все по-често да се обръщат към наследството. И струва ми се, че тук те идват, за да уловят своята „жакла“ (ако мога така да се изразя), за да се срещнат с едно самобитно национално изкуство, което носи със себе си неповторимата красота на първичността, и въпреки че някои го наричат примитивно, големи философски обобщения.

ВЪПРОС: Разкажете накратко за пътя, по който преминавате, докато стигнете до тази изложба. Откога се интересувате от кукуерските маски?

ОТГОВОР: Пътят не е дълъг. Една случайна среща стон в началото. Запознах се с един симпатичен старец, който на младите е правел кукуерски маски. Той ми показва няколко и аз бях възхитен от тяхната първична художественост, от типично българското, от изумителната им пластика. И още в първите години на следването си започнах да издирвам етнографски доклади, стари маски от края на XVIII и началото на XIX век, запознавах се с тогавашния бит, със стигналите до наше време надгробни плочи, по които има най-различни релефи, с дърворезбата на старите ни резбари. И обикнах това изкуство — на родното. При създаването на маските за постановките на „Суматоха“ и „Мистерия буф“ в Сатиричния театър, както и сега — при създаването на кукуерските маски, използвавах материалите, с които са си служили нашите деди — кожа, кован метал, дърво, кратуници. Те придават на маските неповторим колорит, правят ги ярко български.

ВЪПРОС: Във вашите кукуерски маски има не само смех. Забелязва се някаква трагичност, дори някои от тях са на право зловещи. Защо?

ОТГОВОР: Трябва да кажа, че кукуерството с неговата театралност не ме интересува много. Сега кукуерските игри имат подчертан карнавален характер, не така е било по-рано. Българинът от XVIII и началото на XIX век е използвал кукуерски

те маски не за развлечения. В нашия, Българския край, е имало хора (наричали са се кукуервентери), които са слагали маските, за да се прикриват, когато накарвали турци и български чорбаджии за извършени злодеяния. И разбира се, маските им не будели смех, а страх, дори ужас. В изложбата има експонати, които продължават изобразителните решения на кукуерските маски, и струва ми се, че те допълват представата на посетителя за кукуерството, имат не само естетическо, но и познавателно значение.

ВЪПРОС: Тази ли е първата Ви изложба?

ОТГОВОР: Да. Преди това във файоите на Сатиричния театър експонирах маски към „Суматоха“, в Прага на квадратна изложка изложих също маски. Българският културен център във Варшава организира изложба, на която представих същите експонати, които виждате тук. Но първата ми изложба на българска земя е тази. Много се радвам, че бе открита непосредствено преди Деветия световен фестивал на младежта и студентите и бе включена в програмата на този голям младежки форум.

ВЪПРОС: Вие сте още съсем млад — едва на 26 години. Какви са вашите творчески намерения за бъдещето?

ОТГОВОР: В близко време ще се опитам да трансформирам кукуерската маска, поточно някои нейни елементи, за вътрешна архитектура. Имам голямо желание в нашия дом да влязат старите битови елементи, българските, които ще създадат неповторима атмосфера.

ВЪПРОС: Кажете нещо за съвременното изобразително изкуство. Според Вас каква път на развитието трябва да поемат младите художници?

ОТГОВОР: Не искам да давам оценки. Мисля, че ще бъдат прекалено субективни. Аз също съм млад и не вървя да ги напътствавам. Но ако искате да знаете моето лично мнение, с което не заангажирам никого, то е — трябва да се гледа западното изкуство, а да се черпи възношение и сили от нашето, българското. В него младите художници могат да намерят много интересни неща.

ВЪПРОС: Какво мислите за Деветия световен фестивал на младежта и студентите? Какво Ви вълнува сега, когато в София е собран цветът на планетата?

ОТГОВОР: Струва ми се, че тази младежка среща е едно прекрасно потвърждение на непоколебимото желание на младежта от целия свят да живее в мир и дружба. Радвам се, че младите творци от петте континенти обменят опит, научават нещо един от друг и в разговорите си търсят верния път.

ИЗ НАУКАТА И ТЕХНИКАТА

МОСТ ПРЕЗ ГИБРАЛТАР

Проектът за построяване на 25-километров мост през Гибралтарския проток отново е на дневен ред. Във връзка с проекта се водят преговори между испански и марокански правителствени специалисти. Колоните на моста биха трябвало да се подлагат на дълбочина 70 метра под морското дъно. Тъй като дълбочината на Гибралтар е средно 200 метра, колоните биха били високи около 350 метра.

АЗОТЪТ В ХЛАДИЛНОТО ДЕЛО

Не е далеч денят, в който хранителните продукти ще се замразяват само в охлаждащи тунели чрез напръскването им с течен азот, имаш температура —196°C. По този начин ще се избягва създаването на големи ледени кристали, които при дълбока температура повреждат структурата на продуктите и променят не само вида, но и вкуса им.

ВСИЧКО СЕ ЕКСПЕРИМЕНТИРА И УСЪВЪРШЕНСТВУВА

Грубите фуражи — основен резерв

В БАЗАТА ЗА ТЕХНИЧЕСКО РАЗВИТИЕ НА ГОРИВНИ УРЕДБИ ВСЯКО НОВО ПРОИЗВОДСТВО СЕ ОЧАКВА С НЕТЪРПЕНИЕ ★ ТУК ТИШИНАТА Е ПОВЕЧЕ ОТ ВСИЧКО

Малко случайни неща съпътстват всекидневното на работниците, инженерите и техниците от Базата за техническо развитие на горивни уредби. Макар че всичко тук се експериментира, усъвършенствува, прави се за първи път, учудващо е увереността и сигурността, с която вършат всеки своята работа.

Предимно млади хора са. Дейността им е свързана с едно непрекъснато търсене. Възниква въпроса за работата се пристъпва съвсем отдалече. Трябва да се знае всичко, свързано с едно ново производство: възможностите на безбройните предприятия в чужбина, цените на произведените горивни уредби, експлоатационните качества, тенденциите в оформянето, външният вид...

Нарастващото значение на промишлената естетика особено ярко проличава тук. Не обходимо е да се съчетаят две неща: от една страна — неутралността и променливостта в изискванията на гражданите към външния вид и от друга — необходимостта да се получи една полезна за по-дълго време, здрава и стройна вещ.

Трудностите са свързани и със снабдяването, което почти не подлежи на планиране. Работи се с разнообразни материали в малки количества. Има нужда постоянно от инженерно-технически работници за различните отдели...

В Базата за техническо развитие се разработват две основни научно-исследователски задачи — усъвършенстване процеса на горене и осигуряване работата на всеки детайл при различни атмосферни условия. Ще се усъвършенствува

ват и разнообразят газовете пещи. Ще се изработят модели на комбинирани пещи с твърдо гориво. Работи се върху газов водонагревател. Още спорна е сред инженерно-техническите работници готварската пещка с твърдо гориво, комбинирана с газ. Но това е и нещо наистина съвсем ново. Завършена е вече за първи път у нас ресторантска готварска пещка, разработана от инженер Кумилков. Има 4 плочки с 2 фурни и 2 шкафа. Пещката е противопожарно осигурена и вече е одобрена от комисията. Скоро ще бъде готова отоплителната нафтова пещка за магазини, двукамерна, с 20 000 ккал/ч, разработена от Димитранка Върбакова. Особен интерес ще представляват туристическите котлони с газ, с единична и двойна тарелка, лесно преносими и много удобни. Трябва да се спомене и нафтовата отоплителна пещка 7500 ккал/ч, нов модел, получили оценката „К“. За тази пещка вече се работят матриците.

Не е трудно да се проследи пътят на едно ново хрумване,

след като то е намерило вече форма и смисъл. Но колко много неща съпътстват дори то ва, което идва изненадващо. Не напразно тук тишината е повече от всичко. По-много се изчислява, чертае, конструира, отколкото непосредствено изработва. Много отговорна е работата в прототипния участък с началник Христо Йоргов. Ръцете и уменията на опитните техници Димо Господинов, Илия Вайчев, Иван Симеонов, Димитър Стилянов решават много и разнообразни задачи. Но нали тук навсякъде се работи в област, в която досега у нас не е работено. Изследването и внедряването на газовото горене за битови цели интересува целия колектив. Не е имало слушай досега базата да не изпълни своя план. Колективът разглежда 19—20 задачи на година. Всяко ново производство се очаква с нетърпение. И е трудно да се каже къде работата е най-интересна. На всякъде присъства вдъхновението.

Ив. ИВАНОВ

Добрата организация ще бъде решаваща

Засушаването се отрази благоприятно на гроздовата реколта. За ТКЗС — Михалиц, прилежащо 4200 дка лозя на площ, от които 2148 са „Болгар“, прибрането и е отговорно и сериозно на задача. Набелязвайки мерки за покряване на загубите от сушата, управителният съвет предвиди от винетите сортове да се получат средно по 1400 кг грозде от декара, а от „Болгар“ — по 1600.

За осигуряването на тези добиви шестте лозаро-полеводни бригади положиха допълнителни грижи за лозята. Вече започна подготовката за износ на грозде, а братово започва тези дни, с около 20 дни по-рано от други години. Разкрити са манипулационни пунктове във всяка бригада. Извозват се шайги, спомогателни материали, оборудват се пунктовете с кантари и всичко необходимо за нормално протичане на гроздобера. Готови са и навесите за манипулиране на гроздето. Уточнени са за всеки пункт кантарджии, контролори и другите работници.

За високата реализация на гроздовата реколта ще изиграе най-голяма роля добрата организация на работа. В групите на бачките се включват кооператорите с най-голям опит в бачването. Кооператорите, които ще почитават гроздовете, предвидено са запознати с изискванията на стандарта за различните качества и направления, за нареждането им в шайгите. Към всяка бригада са зачислени по няколко камиона, оборудвани с платна за извозване на продукцията.

Отговорникът, който ще предава гроздето, всеки ден ще поддържа връзка с бригадирите. От тях той ще получава точ

на информация за количеството грозде, което ще бъде набрано и манипулирано през следващите два дни, за да бъдат заявките за вагони най-точни.

Всичко това има за цел да се създаде такава организация, че да не се допусне подготовено през деня грозде да остане неизвезано на пункта, да не останат неизползувани вагони, да се прекъсва заготовеното вече грозде в по-ниско качество. За да се избегнат престои на камионите по организационни причини, всяка бригада ще товари самостоятелно и ще отговаря за качеството на изпратеното грозде.

За създаване на по-голяма материална заинтересованост у кооператорите по време на гроздобера са предвидени и премии за различните видове работа. За всеки тон грозде първо качество, предадено за износ до 8 септември и екстра — през целия сезон, е предвидено по 14 лв. допълнително възнаграждение. То ще се разпределя между бачачи, чистачки, качествени контрол и извозвачите от лозята до пункта пропорционално на работната им в бачнето за износ. На тон извезено грозде за износ — екстра качество, колективът, обслужващ камиона, получава по 0.30 лева. За предадено винено грозде над 20 градуса — за всеки градус по 2 лв. на тон, за елитно вино — по 10 лв. на тон.

Смятаме, че извършеното досега и спазването на набелязаните мерки ще ни осигурят висока реализация на гроздовата реколта, на която стопанството много разчита.

Хр. ЯМАКОВ

главен счетоводител на ТКЗС — Михалиц

Иван Петров е стругар в ДМЗ „Червена звезда“. Той е трудолюбив, старателен работник, удостоен с почетното звание „Ударник на комунистическия труд“.

Сил. Н. КАЧАКОВ

ДВАМА БРАТА — ДВАМА ОТЛИЧНИ КРАНИСТИ

Отидете ли на Свищовското пристанище, още отдалеч ще ви посрещнат стоманените грамади на седемте крана. Тези 45-метрови метални „гиганти“ се управляват от волеви и опитни мъжци ръце.

На кран № 1 работи старши крановишник Йордан Матеев, а на кран № 7 — неговият брат Петър Матеев. Двамата държат така наречената „лещична фронтова“ на пристанището. Те разговарят с доволство на дражжия флот, който вади по крабрежието пясък и баласта.

Петър е един от четните кранисти — постоянни ударници на Свищовското пристанище от 10 години. Носителят е на „Паспорта на трудовата слава“, на званието „Ударник на комунистическия труд“ и на „Паспорта на дружбата“. И той като брат си обща своята професия. За миналата година е постигнал средно 307 на сто изпълнение на трудовите норми и 208 лева средна заплата.

И през първото шестмесечие на тази година двамата братя-кранисти изпълняват трудовите норми средно 200—250 на сто.

Техният труд отдавна заслужено им е спечелил общата уважението на целия пристанищен колектив.

Н. Александров

Не отстъпват пред трудностите

Горещините, засушаването се почувстваха и в кравефермите. Докато през пролетта животните бяха добре задоволени със зелена маса, сега вече сушата си казва думата. Особено але се отразява на продукцията липсата на достатъчно вода за кравите и телетата. В резултат на това дневният мле-

ководой спада, възниква и тревожният въпрос — ще бъде ли изпълнен годишният план?

Но златаришките животновъди показваха, че когато не липсва желание и упоритост, могат да се превъзмогнат много трудности. Те удвоиха грижите за животните. Васил и Никола Янчеви, фуражирите Иван Хаджиев, Александър Згурев, Иван Неделков, Анифе Ахмедова въпреки всичко успяха да преоплант плановите си за шестмесечие. Много е работата и на телчарите. Планът за прираста се изпълнява, но миналогодишното то постижение — 1.300 кг на ден, не може да бъде достигнато. Причините са няколко — недостигът на фураж през зимата, големият брой телета в оборите, липсата на достатъчно вода сега, както и горещините.

Големи грижи се полагат за овцевъдството — един отрасъл, който тук има перспективи да се развива все повече. Многого труд и грижи не отидоха напразно. Средната млечност на овца е 45 л, повече от миналата година и то за по-къс период на доене. Сега овцете се подготвят за случната кампания. За пръв път тази година се въвежда изкуствено осеменяване в овцевъдството, като за целта са организирани 8 пункта, изпратени са на квалификационен курс и хората, които ще осъществят това важно мероприятие.

Кр. Струв

М. Георгиева

С тях трудът е по-лек

Край Арбанаси, в разлестната селска гора, в лопляните на ГПК „Наркорм“ — Горна Оряховица. В тази дивна кампания тя даде живот на 319 000 пилета и на 27 000 пуйчета.

Въпреки че планът за годишната работа да бъде изпълнен, колективът на лопляните положил много усилия, за да постигне възможно най-добри резултати. А през юни извършените не бяха малки. Търсачите на пилета намаля, помещението стана тесно за излюпените. Към 15 юни имаше към 40 000 пилета. Големият им брой затрудняваше въздухообмена, най-малкото невнимание щеше да причини смъртта на много от тях.

Но опитните и дългогодишни работници намериха начин да преодолеят трудностите и да постигнат средна лопляност за кампанията 77 процента. Срещните ръце на Цено Стойкова прекарваха хиляди яйца под контролната лампа, а след това тя отиваше да помогне на инкубатористките. А те, Цветанка Бригова, Йорданка Славчева и Анка Глехарова, не спяха времето си. Работеха без почивка и след свършване на смяната, защото осъзнаваха, че това е тяхна отговорност. С таква работнически като тях трудът става сякаш по-лек.

Кр. Струв

М. Георгиева

работената слама в дажбите на кравите ще включваме по 8—10 килограма. За да се оползотворят напълно карбамидният азот, ще се прибавя и по 0.5—1 кг люцерново сено — смляно или нарязано.

Тази дажба ще приготвяме непосредствено преди залагането ѝ, като сламата или царевичката и сено доячките ще получават нарязани. Необходимите дози меласа и карбамид ще прибавя сам доячът, не посредствено преди залагането на дажбата.

ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ ОТ ЦЕЛОДАЖБЕНАТА СМЕСКА

В такава сушава година целодажбените смеси имат извънредно голямо значение при уговяването на говедата и телетата. В тях са включени над 50 на сто груби фуражи. През юли телетата за уговяване в с. Джюлюница хранихме със смеска, съставена от 50 на сто смляни царевички какашки, 20 на сто смляно люцерново сено, 24 процента царевична или ечемична ярма, 5 на сто сляногледов шрот и 1 процент дикалциев фосфат. Резултатът бе добър — телетата дадоха по 1100 г среден дневен прираст. През това време преустройките фуражомедката за смляване на какашки, подготвя се за това и фуражомедката в Сливница. През август всички телетата — не само в Джюлюница, а и в Горско Ново село и Сливница, ще храним с целодажбена смеска. Ще осигурим фуражомедката и за Горско Ново село.

Целодажбената смеска, която изхраняваме сега, включва твърде голямо количество люцерново сено. За изхраняването на 300 телета за уговяване и на 200 малки, на възраст над 4 месеца, всеки ден са ни нужни 1000 кг сено. До новата реколта през 1969 г. това прави 300 т. т. е. всичкото сено, което имаме. За това тази смеска ще трябва да се замени с друга, отговаряща на възможностите ни.

НАЙ-ИКОНОМИЧНО ИЗРАЗХОДВАНЕ НА СЕНОТО

Наскоро под ръководството на Института по животновъдство в Костинброд в ТКЗС Сливница е приключило производственото изпитване на нов вариант целодажбена смеска, резултатите от която са много добри. Новото в нея е намаляването на люцерновото сено от 20 на 3 на сто, като за сметка на него карбамидът е увеличен на 2 процента и се дава 1.5 на сто витаминен премикс № 9. С тази най-съответстваща на сегашните нужди целодажбена смеска ще организираме изхраняването на 500 млади говеда в продължение на 10 месеца. От приложеното и ще икономисаме 250 т сено за 1000 лв., с които ще закупим заместителите му — 14 т премикс, 30 т фуражен карбамид, 12 т дикалциев фосфат, 3 т крета и 30 — меласа.

За изхраняването на овцете през зимата ще бъде приготвен 2000 куб. м лещичков фураж до 10 август. Той ще замести липсващите 300 т сено. Полевните бригади при брането на сляногледола ще приберат и изсушат пилетите от 1700 дка, които ще заместят 100—150 т сено.

Това е пътят, който науката ни сочи за излизане от затрудненията в изхраняването на животните и за получаване на добра продукция от тях през есенно-зимния период. С тези мерки управителният съвет на ТКЗС смята, че трудностите по изхраняването на кооперативните животни ще бъдат преодоляни.

Стефан СТЕФАНОВ
главен зоотехник на ТКЗС — Джюлюница

ДСП „Централна

монтажна база“ —

клон Велико

Търново, ул. „Христо

Ботев“ 58

ТЪРСИ

служител, завеждащ ТРЗ

Заплащане по щатната

таблица.

Справка: тел. 61—07.

2—2

ЗГ „МЕТАЛУРГИЯ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

има следните вакантни длъжности:

СЧЕТОВОДИТЕЛИ — 3 — с практика

ПЛАНОВИК — 1.

Заплата по щата. Справки: тел. 4—60—71, гл.

счетоводител.

3—1

ИКОНОМИЧЕСКИ ТЕХНИКУМ

„ВАСИЛ КОЛАРОВ“

—ВЕЛИКО ТЪРНОВО

СЪОБЩАВА,

че за учебната 1968—69 година ще се приемат 80 души задочници със средно образование от Великотърновски, Габровски и Търговишки окръг.

Курсът на обучение е 2-годишен.

Документи: а) диплома, б) удостоверение обр. № 1 (от справочника за кандидат студенти).

Срок за подаване на документите 20.VIII. 1968 г.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ЗАВОД ЗА ПАЛЕТИ—

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ:

1. Заварчици-електроженисти и оксигенисти от

I до VII разред мъже и жени.

2. Заварчици на точков заварки — без разред —

жени.

3. Юрисконсулт.

Заплащане по сделната система. Постъпване веднага.

Справки на телефони: 34—28, 25—03.

ГП „Хлебна промишленост“

—ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ

транспортни работници и шофьори. Към предприятието има обществено.

Справка: тел. 28—12.

ОТ ПРЕДПРИЯТИЕТО

СИЛАТА Е В ЕДИНСТВОТО НИ

Отново да бъде сред вас, да уча в България

(Продължение от стр. 1)

героичните усилия и самоотвержения труд на нашите народи, от голямата гражданска дейност на комунистическите и работническите партии. Благодарение на историческите постижения на раснаха неизмеримо авторитетът и международното влияние на социалистическите държави и тяхната роля при определянето на основните въпроси на световната политика.

Участниците в Братиславското съвещание подчертаха единнодушно, че подкрепяне, укрепване и защита на социалистическите завоевания на всяка страна са общи международни дълг на всички социалистически държави. Ръководителите се отнасят закономерно за изграждане на социалистическото общество и укрепване на първо място ръководната роля на работническата класа и нейния авангард — комунистическите партии, страните от социалистическата общност възврат уверено напред по пътя, по сочен от Маркс и Ленин. По това, решаващи творчески пропуски, свързани с по-нататъшното социалистическо развитие, всяка партия взема под внимание националните особености и условия.

„Непоколебимата верност към марксизма-ленинизма — се казва в Декларацията на братските партии — възпитаването на народните маси в духа на идеите на социализма и пролетарския интернационализъм, непримиримата борба против буржоазната идеология и всички антисоциалистически сили са залог за успехи при укрепването на по-нататъшното социализма и даването отпор на интригите на империализма“.

Братските партии от социалистическите страни показват напредък пред цял свят своята солидарност, революционна бдителност, единна воля и единнодействие в борбата за утвърждаване идеалите на комунизма. Те заявиха, че ще се борят решително срещу всякакви опити да бъде отслабена ръководната роля на работническата класа и комунистическите партии, че няма да позволят никога и никому да забие клин между социалистическите държави и да подкопае основите на социалистическия обществен строй.

Братските партии смятат за свой дълг да се гонят постоянно за повишаване на политическата активност на работническата класа, селяните, интелекциите и всички трудещи се, за всеполюсен прогрес на социалистическия обществен строй, за по-нататъшно развиване на социалистическата демокрация и усъвършенстване на стила и методите на партийна и държавна работа върху принципите на демократичния централизъм.

При изграждането на социалистическото общество възникват немалко сложни проблеми, чието решаване налага обединяване на усилията на братските партии и народи. Опитът, натрупан в продължение на десетки години, показва убедително, че многообразните задачи на социалистическото строителство при съвременните условия не могат да се решават по единично. Тясното сътрудничество във всички области умножава силите на

социалистическите страни, разширява техните възможности и помага за ускоряване темповете за движение напред. Изхождайки от всичко това, участниците в Братиславското съвещание отбелязаха голямото значение на двустранното и многостранно икономическо сътрудничество, на по-нататъшното усъвършенстване работата на Съвета за икономическа взаимопомощ. Потвърдено бе наново, че е актуално да се уреди в най-скоро време икономическото съвещание на най-високо равнище.

Съвременната международна обстановка се характеризира с изостряне на класовата борба на световната арена и засилване на агресивната дейност на империализма. Поради това естествено е, че участниците в съвещанието обособиха особено внимание на проблемите на международното положение, като готвяха при това готовността да съгласуват и координират действията си на световната арена.

С цялата сила бе потвърдено на решимостта на социалистическите страни да оказват и занапред необходимата помощ на героичен Виетнам, който отблъсква американската агресия. Потвърдено беше наново необходимостта да се води борба за ликвидиране на последните от израелската агресия в Близкия изток. Участниците в съвещанията заявиха, че интересите на мира налагат да се дава действителен отпор на реакционните и неонацистички сили в ГФР, да се води съгласуваната политика по европейските въпроси и да се оказва безусловна подкрепа на Германската демократична република. Комунистическите и работническите партии от социалистическите страни заявиха решително, че ще дадат отпор на всички опити да бъдат прерязани резултатите от Втората световна война и нарушени съществуващите граници в Европа, че те ще настояват за неслъжителността на позорния Мюнхенски диктат от самото му начало. Сериозна заплата за мира представлява агресивният империалистически блок НАТО.

Подчертано бе, че е важно и неотложно засилването на борбата за укрепване на европейската сигурност въз основа на конструктивната програма, разработена от страните от социалистическата общност и от комунистическите и работническите партии.

При засилените интриги на империализма, които целят подкапване на социалистическата общност, придобива още по-голямо значение отбранителната организация на Варшавския договор и нейната дейност. Този договор беше и си остава сигурен щит на миролюбивите народи от социалистическите страни, важен фактор за общоевропейската сигурност и запазване на общия мир.

В наши дни расте непрестанно значението на сплотеността на международното комунистическо и работническо движение. Участниците в съвещанието заявиха, че смятат за свой дълг да стоят всичко необходимо за укрепване единството на световната армия на комунистите. В борбата за осъществяване на

тази задача централно звено през близкия период е подготовянето и провеждането на международно съвещание на комунистическите и работническите партии. В тази насока е извършена вече много работа. Като оцениха високо тази работа, братските партии изразиха убеждение, че предстоящото съвещание ще бъде важен принос за консолидирането на всички революционни сили на съвременното.

Изпитан компас на комунистите, които осъществяват на практика великите идеали на човечеството, е вечно живото и творческо марксистко-ленинско учение. Верността към това учение, към пролетарското му знаме е източник на силата на всеки революционен отряд и залог за по-нататъшно укрепване на позициите на социализма и мира. Единното марксистко-ленинско учение ще бъде и занапред определящ фактор за по-нататъшното сплотяване на социалистическите страни и комунистическите и работническите партии, за тяхното единство в борбата за общите цели.

Състоялото се в Братислава съвещание беше събитие с важно международно значение. Разработената единнодушно декларация отговаря на интересите на цялото комунистическо, работническо и антиимпериалистическо движение. Ето защо този документ намира еднодушно подкрепа от страна на всички братски

партии, от страна на най-широко прогресивни кръгове и миролюбивите народи от цял свят, които разглеждат Братиславската декларация като нова стъпка напред по пътя към укрепване на единството и сплотеността на социалистическата общност.

Срещите в Черна на Тиса и Братислава потвърдиха наново, че мъдрото и спокойно, обмисленото и търпеливо разглеждане на сложните въпроси върху принципна основа, проникнато от дълбока грижа за коренните интереси на световния социализъм и международното комунистическо движение, е оправдала себе си норма във взаимоотношенията между социалистическите страни и техните комунистически и работнически партии. КПСС е стояла винаги и стои на такава позиция, като допринася за сплотяването и единството на революционните сили и братската социалистическа общност. Комунистическата партия на Съветския съюз и другите братски партии, които под писаната Братиславската декларация, смятат за своя извършено важна задача изпълняването на всички положения, които се съдържат в приетия единнодушно документ. Последователното и неотклонно осъществяване на тези положения ще гарантира още повече, че укрепване на социализма във всяка страна и цялата социалистическа общност, ще донесе нови победи на социализма и идеите на комунизма.

По пътя на едно престъпление

● СТОЙНОСТТА НА ЕДНО ШИШЕ СЛИВОВА
● ТРАГЕДИЯТА НА ДВЕ СЕМЕЙСТВА

Всичко започна много просто. Живко, тази вечер се погледна. Сякаш се погледна в огледалото, но в огледалото не го имаше. Там беше само една сливова!... Нами се дойде! — А че да дойде!...

Вечерта в гаража на ТПК „Втора петелка“ в Павликени се събраха. Стефан Борисов извади шишето и го започна да обикаля от ръка в ръка. Бяха всички трима. Сочиха резачката домати отварила още повече път на ароматната пареща сливова.

Съвещание вселбата. Живко се огледа, напипа в джоба си ключа, който Георги Мързев — пазачът, му даде, за да влезе и преспи при него, но прстите инстинктивно го напипаха в джоба на жабата и не го потърсиха повече. Нямаха сила напипаха в гърдите на клярококия млад мъж. Къде ти да спи — искаше му се да спи. Той приближи своята машина, отвори вратата и се вмъкна в кабината. Моторът изрече. Кола „Таз 31“ БТ 42-29 премина по тавана и посвети — път към едно престъпление.

... За Димитър Любенов Децет съвещи и този работен ден. Той сви кърпата, в която си носеше закуската, и я окая с мрежичката на велосипед си.

Митко, гърбав ли? — подвикна му другите машиностроители за сбойом.

Той се усмихна, махна им с ръка и завъртя педала. Вечерният хлад се докосваше до анието му, до цялото тяло и като че чезеше умората от труда и задухата на горещия летен ден. Гумите се пъзяха в праха по банката на пътя. Скоро щеше да свие за Патреш и ето го — в къщи. Но Митко не знаеше, че на все по-малко и по-малко метри от него препуска смъртта.

Кола БТ 42-29, набрала скорост, летеше по дългия прав участък към Карансен. Отсреща просветнаха фаровете на друго превозно средство. Тогава клярокосият водач със замах възкри кормило, за да стори път и в миг нещо изхруши, тупна върху камiona и замира. Живко не спира. Парливата течност беше се разлила по цялото му тяло, беше казала своето. Той увеличи скоростта и литна към дома си — към с. Сломер.

На мястото, в праха остана да лежи смачканият велосипед. Грийливо сгънатата кърпа, в която майката всеки път увиваше хляба, като че разбра, че вече не ще е нужна, се беше притупила в тревата. Нямаше го само стройното момче. Идващият отсреща „Зетор“ спря на място. Хората, които бяха в него, видяха как идващото изсреща им превозно средство изведнъж остана с един фар. Скочиха двамата работници Асия Юсменов и Ангел Асенев, скокът и водачът Ангел Папазов. Беше трудно да се различат предметите в това обгърнато от мрака поле. На разклона за Патреш, който се намираще на 100-200 метра, при знака „Стоп“ светеше фар.

— Хей — викна Ангел Папазов — бягай гони оная кола.

Кирил Владимиров, който също забеляза суматохата, пусна мотора и полетя. Едва при овчарниците на Батак разчете хубаво номера. Записа го и тръгна обратно.

Има човешки закони, закони на съвестта. На тях Живко Кос-

тадинов не се подчини, но те спираха всички други хора, които минаха отук, караха ги да святят с фарове, дори с клещи кибрит и да не се отказват да намерят пострадалия.

След удара велосипедистът се обвърнал върху камiona. Тялото му затупило единия фар и на известно разстояние падна в праха на канавката. На мръхия Димитър Любенов мълът.

Напразно майка му тази вечер притоля няколко пъти иде нето и излиза често-често до улицата да види не иде ли нейният Митко.

... А Живко спря своя биг пред нова неизмазана къща в Сломер. Той съзнаваше, че няма време за нищо. Извика самата жена си Величка Димитрова, седнаха двамата в кабината и в последния момент с разкризирани букви написа в пътният лист „Свишлов — Павликени“. Пъе по обратния път. Сега можеше да бъде по-спокоен: пътува с жена си и то от срещуположната посока. Като приближи разклона за Патреш, Живко издърпа дръжката и спря, уж че поправа машината. А около убийците се съвяха. Тогава дойдох и го повикаха да закача трупа в болницата. Това се случи на 17 юли 1968 г. по пътя от Павликени за Карансен.

С това започна трагедията на две семейства

Тази нощ една майка кубеше косите и виеше от болка. Митко, нейният Митко беше едва 22-годишен, а вече не беше между живите. Черен креп засенчи вратата на новия им дом, където момчето беше редило тухла по тухла, беше опнало прави диментови пътечки, където сутрин се съвяха, за да вдъхне аромата на цветята. В стаята му леглото стое изпънато, недокоснато от оня последен ден. На масата е абдулът, където едно момче стая сред приятелите си от танци, стегнато стройна снага във военническа униформа, присядала при момчетата от завода, притиснала се до деца, може би само с трепета и желанието за своя рожа.

Един млад живот е безвъзвратно свършен. Черната забралка не ще открие вече слабичките рамене на майка му, оните и не ще изсъхнат от съзните. Баща му вече не стои вечер на паломата, защото знае — синът му, неговата надежда няма да се заляде. Сестричката остана без брат, без човека, до когото с доверие притисна глава.

До новия неизмазан дом в Сломер не спира нито и единично. Огнето не излиза усмихнати, макар и уморен татко. Напразно двете момиченца — дъщерите на Живко — питат къде е. Малките им мурлави главички все пак се мъчат да разберат какво стана през тях няколко дни. Като че ли вихур отнесе татко, зачервяха се от плач очите на мама и баба. И с всеки ден те все по-ясно се осъзнават, че техният татко е бил човек. Неговата вина отрано се почувствуват на своите детски плещи.

Живко в началото не каза истината. Не я каза и Величка — жена му. Някакво чувство за самосъхранение ги караше да казват друга, скроена от тях истина, само и само да отхвърлят голямата вина. Всичко започна много просто: едно шише сливова.

Бл. ЙОРДАНОВА

Не! В очите няма тревога. Няма и следа от уплахата и тъгата, дошли в един от най-радетните, от незабравимите мигове в живота й. В минутите на първата среща с жителите, с младостта на Великотърновски окръг, още там, в Балван, когато и тя, ведно със своите другари от фестивалната група, се оказа в прегръдките на приятелите, след безброй букети от свежи цветя...

Как ще танцува още същата вечер? Дали ще издържи? Ще могат ли партньорите й без нея? Ах, тя болки в корема! Те се усиваха. Не можеше повече да мълчи...

Не минали и няколко минути от повикването, и в Мотела на „Света гора“ една бяла линейка докарва нейната нова, сякаш най-близка приятелка. Една млада жена с чудно мило лице — българската лекарка Параскева

Тодорова. И колкото и да се страхуваше, почувствуваше, че може да се довери, че е в ръцете на опитни, общички професия си медицински работници. Полклиничен кабинет. Бърза медицинска помощ... Диагноза: „Остръ апандисит“. И... операционната зала на Великотърновската окръжна болница. Пак над нея бяха две приятелски очи. Убийката даваше д-р Тодорова, погледната от сестра Ек. Йоцова. Оперативният екип — д-р Н. Хаджигенчев, сестра Пенка Тасева бяха готови...

Венчко започна в късия следобед на деня, в който предстоеше големият фестивален концерт в древната българска столица. И ето, едва пет дни са минали оттогава, а Жанет Илиева, 18-годишната фестивалка от Израел, вече е на крака. Лечението е завършило благополучно.

но. Тя се смее, разговаря оживено със своя скромен български. Думите научила от лежащите до нея болни, от обслужващия персонал, от тия „мили, съвдечни хора — лекари, сестри, санитари“, които я обграждат с „приятелско внимание, с топли грижи“. Знае малко френски и английски, но категорично жее да говори на родния си език. Иначе не би могла да каже всичко „точно и пълно, да сподели изключителната си благодарност“!

— Чуvalа бях, че българите са добри, съвдечни. Но това, което видях и почувствувах, надмина всички очаквания. Сякаш съм била сред вас, приехте ме като ваша родна сестра. Постоянно край мен бяха хора от Комсомола, всеки ден мазата край мен бе обичана с цветя. Бих желала да има повече народи по света като българския — така гостоприемни, чисти и добри в отношенията си. Ще запомня откритието на Лечения фестивал за цял живот. От София изпратих първото си писмо до родителите си в Израел — изразих възхищението си от България, но за откриването обещах да им разкажа лично като се върна. То не може да се опише в едно писмо!

— Най-голямото ми желание? — Моя съкровена мечта е да дойда отново в България и тук да следвам медицина. Престоят в болницата на Велико Търново, безпрепятното лечение засилиха още повече стремежа ми именно към българско висше медицинско „чебно заведение...“

Снимки за спомен с лекари и сестри, размяна на адреси и отново гореща благодарност към великотърновчани... Жанет отпътува за София, за да се влее в своята делегация, да се радва на последните дни от големия международен форум на младежта и студентите.

Александър ТОШЕВ

СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ

ОСТАВАТ ПЕТ ДНИ ДО ФУТБОЛНИЯ СТАРТ

Отминава периодът на относително „затишие“ по футболните терени. Само след няколко дни отново ще прозвучи съдийският сигнал, отново добрите наши футболисти ще встъпят в благородна борба за спечелване на шампионската титла, за достойно класиране в майсторската група и в двете „Б“ РФГ.

Готови са за старт във футболния марафон и нашите четири отбора, включени в състава на Северната „Б“ РФГ. Само за един деностотрката стърши ще готвят на новия член на групата „Локомотив“ Мездра. Останалите отбори ще дебютират на собствен терен: „Академик“ (Свишлов) срещу „Доростол“ от Силистра, „Локомотив“ (ГО) с „П. Волон“ от Шумен и „Левски“ (Лясковец) със „Септември“ (София).

Неделните първи схватки до голяма степен ще дадат отговор на големия въпрос: кой ще възвнуа хилядите любители на футбола в окръга — какво ново има в отборите, какви са нашите надежди, възможности? Защото и досега не всички с казването попълнение е ясно, не са решени няколко формалности по картотекирането на всички състезатели, правят се последни уточнявания по основните състави и пр. По познати причини, почти всички треньори се въздържат от категорични информации и извещения за този именно преколен период. Общото впечатление обаче е, че и в четирите наши отбора към подготовката за новия шампионат се

подходи много сериозно. За треньорите са утвърдени опитни, известни в миналото футболисти и изтъкнати наши футболи педагози, добре бяха устроени предварителните подготвителни лагери, със загриженост погледнато за уреждане бивовите въпроси на състезателите.

В новия шампионат и нашите футболисти ще трябва да дадат своята оценка за претърпяване на лесно излязлото наскоро специално решение на Българската федерация по футбол за даване пълен простор на нападателята стил във футболната игра. Именно този прогресивен маниер на игра дава богатата резултатност, обуславя красотата на този обаятелен спорт. Бесспорно това предизва да по-високи изисквания — по научната организация на тренировъчния процес, заблъбачена индивидуална работа с всеки състезател, воюване за чиста, спортна игра в защита и нападение, разко повишаване равнището на техническите възможности...

Нито за миг не трябва да се пренебрегва и едно ново предложение, направено на последния пленум на Федерацията — да се премине занапред към система на една „Б“ РФГ

от 18 отбора. Верно, това е едно предложение, което търпва ще се обсъжда от футболните секции в страната, но възможността за такава реорганизация предпоставя на мобилизация на силите на нашите отбори още от първия кръг на шампионата, за да се разчита на класиране в първата половина на таблицата в Северната „Б“ РФГ.

Нашите футболисти навлизат в шампионата с редица контролни и приятелски срещи. Те са горди, че застанаха и в първите редици на акция „Солидарност“ — в нашия окръг бе организирана първата в страната футболна среща, приквотът който бе внесен изцяло във фонда на интернационализъм. За солидарност с Виетнам, а комсомолците от „Янтра“ и „Етър“ излязоха с нарочен призив към другарите си от цялата страна за организиране на срещи в помощ на патризма и интернационализъм, свдечество за бъдещо обществено чувство на футболните ни.

На тях, на десетките състезатели, които носят флажки със значката на физкультурните дружества на окръга, пожелаваме успешен старт в новия футболно първенство!

МНОГО УДАРИ И ...

3:1 СРЕЩУ „СПАРТАК“ (Пл)

Неделната среща със „Спартак“ (Плевен) бе една от последните проверки на „Етър“ в навечерието на новото първенство. Фактът, че тя бе включена в програмата на Спортния тотализатор, лиши до голяма степен играта от свойството за приятелско състезание споделивост. Видяхме живи, наситени с емоции 90 минути, в които плевенци — от няколко години редовни участници в „Л“ РФГ, бяха поставени на сериозно изпитание.

Етърци зарадваха многобройните си привърженици преди всичко с извения стремеж за настъпателна игра по цялото поле — истинско удоволствие бе да се наблюдава масираният преход от защита в нападение, в който всеки играч виждаше своето място. Две имена се наложиха — в средата един разума и точен В. Цончев и в за-

плата — активният бранител Т. Маринов. Хубавите впечатления допълниха и някои от „новациите“. На десния фланг Т. Грозданов създана серия изгодни положения, стана автор на един ефектен гол, а на два-три пъти бе съвсем близо до целта. Хубави прояви имаха този ден и редица други състезатели — всеки от единадесетте има своя заслуга за това убедително 3:1 (голове за „Етър“ постигнаха и Стояков, и Тр. Коцев). Още повече, че то дойде като плод на една истинска канонада от силни и опасни удари...

Естествено, съвсем рано е, за да се правят някакви изводи, или пък обосновави прогнози. Но срещата в неделя срещу опитен, търсен на всяка цена победата противник безспорно вдъхва оптимизъм.

А. ГЕОРГИЕВ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Велико Търново, ул. „В. Левски“ № 4. ТЕЛЕФОНИ: главен редактор 24-58; зам. главен редактор 25-28, отговорен секретар 63-12; отдели: „Партиен живот и пропаганда“ 23-08; „Икономически“ и „Селскостопански“ 25-27; „Култура, бит, кумор и сатира“ 23-08; „Информация и кореспонденции“ 24-59; администрация 63-79; коректори и дежурен редактор 33-79; ТЕЛЕКС 022670.

ФПП „Димитър Найденов“ — Велико Търново

ИНДЕКС 21301

К. Василев

НРЪСТОСЛОВИЦА „ЛЯТО“

Около всяка цифра, по посока на часовниковата стрелка, напишете шестбуквени думи със следното значение:

1. Новозаградски се курортен комплекс на нашето Северно Черноморие;
2. Домашна женска дреха; 3. Банска принадлежност; 4. Вид дамски бански костюм; 5. Струнен музикален инструмент; 6. Наименование на хотел в курортния комплекс „Златни пясъци“; 7. Южно растение с много чувствителни листа; 8. Курортен комплекс в строеж по нашето Южно Черноморие; 9. Висок планински дял, затворен кръговидно; 10. Първият овощен плод на лятото; 11. Залив, пристанище — мн. число; 12. Руско женско име.

Б. Топра